

त्रि० २

是

खाचकठिनी क कखटी खटी ।

॥ इति शैलवर्गः ॥

५४

वार्ध्वं वनंतलंतलंकुंगुहिनंसमजंचसं । लीलोद्यानंदेवनस्याद्विज्ञोलीपं
 तिरवली ॥ १ ॥ वृक्षः कारस्करोगच्छः पलाशीविष्टरः स्थिरः । चैत्योदे
 वतर्हदेवोवामेकरिभकुञ्जरे ॥ २ ॥ छायातर्हः स्थिरच्छायोवन्दाकाकर
 हास्तृता । वनस्पतिर्निर्मृष्टः स्यात् फुल्लोन्निद्रविकस्वरः ॥ ३ ॥ स्मि
 तान्मुद्रौकिलिञ्जस्तुक्ष्मदार्वथपल्लवः । विसलंकिसलंचाथोत्कलि
 काङ्गारितेसमे ॥ ४ ॥ गुच्छोगुलुच्छः क्षेपः स्याच्चमरीमञ्जरंनना । मञ्जि
 श्वकण्टकेपत्रस्तुचिद्रुनखवङ्किलाः ॥ ५ ॥ पिप्पलोवादरङ्गः स्या
 च्चैत्यद्रुः केशबालयः । यक्षोडुम्बरकांतस्यफलेथग्रहनाशनः ॥ ६ ॥
 देववृक्षोदलेगन्धिः सप्तपर्णः शिरोरुजा । दन्तहर्षणजम्बीरैकतको
 ऽम्बुप्रसादने ॥ ७ ॥ बह्णस्त्वश्मरीघ्नोऽथाश्वगभोग्योमधुद्रुमः ।
 कपिचूतोऽम्रातकोऽस्यफलेपशुहरीतकी ॥ ८ ॥ पिकबन्धुस्तुचूतः
 स्यात्स्त्रीप्रियः षट्पदातिथिः । मधुदूतोवसन्तद्रुर्महाकालोरुकालकौ
 ॥ ९ ॥ शोभाञ्जनस्तुस्त्रीचित्तहारीविद्रधिनाशनः । प्रभाञ्जनोऽथ
 प्राचीनपनसेगोहरीतकी ॥ १० ॥ महाकपित्थोबिल्वश्चकोलिर्गृध्रन
 खीस्मृता । स्यात्पिच्छलदलास्वादुफलश्चानागरङ्गके ॥ ११ ॥ चक्राधिवा